

BERGLUND
PERNILLA

ars poetica

Pernilla Berglund
1982
Švédsko | Sweden

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Zadívaj sa ponad horu, tá ťa povedie, odpočívadlá,
škvrnny snehu, ktoré sa nikdy v lete neroztopia.
Brezy sú štartovou čiarou, výška, zdolanie
je trať. Cieľ tam, kam si cieľ predstavuješ. Ale po každom
vrchole [hôr] nasleduje ďalší [vrchol hôr]. To, čo vidíš
z výšky, zvlhnutú deku, horu. Prestiera sa.

Se dig över fjället, en led att följa, rastplatser,
snöfläckarna som inte smälter under sommaren.
Fjällbjörkarna är startlinjen, höjden, bestigningen av
är sträckan. Målet dit du tänkt dig. Men efter varje
krön [fjälltoppen] är ett nytt [fjälltoppen]. Det du ser
från höjden, ett böljande täcke, fjället. Det breder ut sig.

See yourself over the mountain, a trail to follow, rest areas,
blotches of snow that do not melt in the summer.
The downy birches are the starting line, the elevation, the ascent
the distance. The place where you were heading. But after every
crest [summit] there is a new [summit]. What you see
from that height, a billowing quilt, the mountain. It unfolds.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

je iba tu

det finns bara här

It is only here

Pernilla Berglund

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Raz ráno, zem čo najbližšie stromu. Odtiaľto vyrážame. Línie, ako len vedú, pozdĺžne. Volím si teba a zmýšľať rovnako. Nie ako keď sľubujem, len samozrejmosť. Kôra, ruka mi spočinula na tebe, tvojej koži. Tu som ti bližšie.

En morgon, marken närmast trädet. Det är här vi börjar. Linjerna, hur det kan vara längs med. Jag väljer dig och att mena samma sak. Inte som att lova, bara det självklara. Barken, jag vilar min hand mot dig, din hud. Jag står dig närmare här.

A morning, the ground closest to the tree. It is here we begin. The lines, how it can be along side. I choose you and to mean the same thing. Not like promising, just the evident. The bark, I rest my hand on you, your skin. I am closer to you here.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Ako ťa len cítim, poznám, stromy sú *áno* popri rieke. Slnko na vode, v pohybe väčšmi, v riavach. Keď premýšľam, som pocit, som v ňom. Tiesňava, cesta rieky nadol. Je iba tu, môj spôsob voči tebe.

Som jag känner dig nu, träden som ett *ja* längs älven. Solen i vattnet, det är mer i rörelsen, strömmarna. När jag tänker, jag är allt i känslan. Dalgången, älvens väg neråt. Det finns bara här, mitt sätt till dig.

As I feel you now, the trees like a *yes* along the riverside. The sun in the water, it is more in the movement, the currents. When I think, I am everything in the feeling. The long valley, the river's way downwards. It is only here, my way to you.

Pernilla Berglund

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Pátraš po mojej prostote, takej, čo nezaberá miesto. Slnko,
keď ťa každé ráno prebúda, bez neho nikdy
nevieš.

Du letar mitt enkla, det som inte tar plats. Solljuset
när det väcker dig på morgonen, du kan aldrig veta
annars.

You search for the simple of me, what does not take space. The sunlight
when it awakens you in the morning, you can never know
otherwise.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Netušíš, ako to k tebe prichádza. Sú to cesty,
čo putuje. Chýba ti dej, iba ťa to unáša
vpred. Miesto okolo teba, sa pomaly púšťa.

Du anar inte hur det kommer till dig. Det är vägarna
som färdas. Du har ingen handling, det är ett förande
framåt. Platsen omkring dig, på väg att lossna.

You have no idea how it comes to you. It is the roads
that travel. You have no plot, it is a shoving
forward. The place around you, about to come unstuck.

Pernilla Berglund

BEZ NÁZVU / UNTITLED

tvaje miesto bude nové

din plats ska vara en ny

your place shall be a new one

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Inak splynieme, ale v auguste, dni sa začínajú
meniť. Dusno na vidieku. Bojíš sa toho,
do čoho sa nepúšťaš, deš' Ťa Ťa, viem.
Nepripúšťaj si Ťa ako pravdu. Učím
Ťa.

Annars är vi ett fast, in i augusti, dagarna blir
annorlunda. Det kvalmiga i länet. Räds du det
som du inte kan ta i, jag ser hur det skrämmer.
Du ska inte ta det till dig som en sanning. Jag
lär om.

Otherwise we are firm, into August, the days become
different. The stifling in the county. Do you fear
what you cannot grasp hold of. I can see how it frightens you.
You should not take it as a truth. I
re-learn.

Pernilla Berglund

BEZ NÁZVU / UNTITLED

V jeden deň, máme viacero rokov. To ti sľubujem, sme teraz. Spolu je nás vari menej? Stávame sa inými osamotení. Preženie sa to, len či doženiem pri tom seba. To, čo dokážem povedať o sebe, musí byť bezodné.

Under en dag, vi är flera år. Jag säger dig och lovar, vi är nu. Är vi mindre när vi är tillsammans? Vi blir andra ensamma. Det rusar förbi, om jag kan hinna mig själv samtidigt. Det jag kan säga om mig själv får inte ta slut.

Over one day, we are several years. I say to you and promise, we are now. Are we less when we are together? We become others when we are alone. It rushes past, if I can reach my self too. What I can say about myself must not come to an end.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Prirodzený priestor, nikdy ťa tu nevidím. Pod korunou, ďalšie nadýchnutie. Ihličie pokrýva zem, suchý kmeň stromu. Volíš si svoje strany, istotu nemeniť. Vidím poza veci, ty máš nikde.

En osökt plats, jag ser dig aldrig här. Under grenverket, en andra andning. Barren som täcker marken, trädets torra stam. Du väljer dina sidor, en trygghet att inte ändra. Jag ser ut över, du har ingenstans.

An un-sought place. I never see you here. Under the branches, a second wind. The pine needles that cover the ground, the tree's dry trunk. You choose the sides of you, a safety not to change. I survey, you have nowhere.

Pernilla Berglund

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Pozdĺž rieky proti prúdu, tak vchádzam dnu. Mám svoju držateľnosť, miesto, kde prekonávam. Zaveje do korún: môj postoj.

Jag följer älven uppströms, så går jag in i det. Jag har min hållenhet, en plats att komma över. Blåser upp i grenarna: min inställning.

I follow the river upstream, it is how I go into it. I have my containment, a place to cross over. It is windy up in the branches: my attitude.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Nikdy na prvom mieste, chcem, aby ostatní odišli. Niet tu miesta. Vždy premýšľam ako teraz, ale povedať to v pravý čas. Nacvičujem to. Tvoje miesto bude nové.

Att aldrig vara den första, jag vill att alla andra ska gå. Här är ingen plats. Jag tänker alltid som nu, men att säga vid rätt tillfälle. Jag övar. Din plats ska vara en ny.

To never be the first. I want everyone else to leave. Here is no place. I always think like this, but to speak at the right moment. I practise. Your place shall be a new one.

Pernilla Berglund

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Ak je možné vyjasniť moju skutočnosť, nehovor o mne.
Nechcem predpovedať, chcem sa udiat. Kým ešte siaham
niekam a potom späť.

Om min verklighet kan tydas, så tala inte om mig.
Jag vill inte förutsäga, jag vill vara händelsen. Så länge
jag räcker till och sedan tillbaka.

If my reality can be interpreted, do no talk about me.
I do not want to foretell, I want to be the occurrence. As long as
I can extend and then return.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Na objavovanie nie si sám. Kde nám stromy
pootvárali, makrade, trsy tráv, žlt v povetrí. Svetlo
talko prezrádza. Neplatíme tu, pocifujeme to ako
úľavu. Vyčkať, kým už nebudem potrebovať.

Du är inte ensam att upptäcka. Där träden har
öppnat, myren, tuvar, det gula i luften. Ljuset
talar så mycket. Vi gäller inte här, det är som en
lättnad. Att vänta tills jag inte längre behöver.

You are not alone in finding out. Where the trees have
opened up, the marshes, tussocks, the yellow in the air. The light
speaks so much. We are not valid here, it is like a
sense of relief. To wait until I no longer need to.

Pernilla Berglund

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Musím d'alej, zem, keď sa vzduch oteplí,
rozmrznutá. *Hovorím* o tom, či si vytvorím odstup
kvôli tomu, načas. Hľadám, kade išli ľady, je
dôvod vyčkať.

Jag måste ett nästa, marken när det blir varmare,
tinad. Jag *talat* om det, om jag gör ett avstånd för
sakens skull, en tid. Jag söker där isarna gått: en
anledning att vänta.

I need a next, the ground when it gets warmer,
thawed. *I speak* about it, if I make a distance
for the sake of it, a time. I search where the ice has gone: a
reason to wait.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

dlhšie si toto miesto nikdy nepamätáš:

du minns aldrig platsen längre än så här:

you never remember the place any longer than this:

Pernilla Berglund

BEZ NÁZVU / UNTITLED

presne tam, kde sa dejem

precis där jag händer

precisely where I happen

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Tá moja stránka na ktarú som sa mala odhodlať, hovorím o
uláhčení, o samote. Čo je na ukazovanie, nie je
nič. Akú to vlastne *má* zmysel, nemôžem vedieť.
Hýbe sa to vonku

En sida av mig som jag borde vågat, jag talar om en
lättnad, en ensamhet. Vad är det här att visa, det finns
inte. Om det som är meningen *med* kan jag inget veta.
Det rör sig utanför

A side of me I ought to have dared. I am talking about a
sense of relief, a solitude. What is the point of showing this, it
does not exist. I cannot know anything about the *meaning* of.
That is something beyond

Pernilla Berglund

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Kde slnko prešlo po parapete, pohľad dnu, ktorú
tu zanechal očakávanie. *Mala by* som, je to
lahké, iba čo by kameňom dohodil. Zanechávam celú
armádu miesto seba. Odhodlať sa priznať si cestou domov.

Där solen har gått längs fönsterbrädet, insyn som
lämnat kvar förväntan om. Jag *borde*, det är
enkelt, bara ett stenkast ifrån. Jag lämnar ett helt
försvar i mitt ställe. Att våga erkänna på väg hem.

Where the sun has travelled along the window sill, its intrusion
that has left anticipation of. *I ought* to, it is
easy, just a stone's throw away. I leave a whole
defence in my place. To dare to admit on the way home.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Ponechám myšlienky myšlienkami. Nevidím, ako to je,
aký zmysel. Neprihováraš sa *mne*, tak to
cítim. Mútim rieku, zahradzujem a
vysúšam. Tiesňava, vyhlbený žľab, skaly,
rybovod pre lososy. Zanechávam tíš, bez večného
dunenia, más vody, bez pohybu.

Jag ska låta det tänkta vara. Jag ser det inte som det är,
en betydelse av. Du talar inte *till* mig, det är hur jag
känner. Jag grumlar älven, stänger dammen och
torrlägger. Dalgången, en urgrävd ränna, klippällar,
laxtrappan. Jag lämnar det stilla och utan det ständiga
dånnet, vattenmassorna, utan rörelse.

I will leave my thinking be. I do not see it as it is,
a meaning of. You do not speak to *me*, it is how I
feel. I muddy the river, close the dam and
dry up. The long valley, a dug-out channel, flat cliffs,
the salmon ladder. I leave it quiet and without the constant
roar, the water masses, without motion.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Musím zastať presne tam, kde sa dejem, neďaleko
obydlí. Oplot toto územie, nezakrývaj slnko, budí
ma. Potrebujem to počuť: dovoľávaš sa ma vyššie,
môžeš mi poskytnúť východisko? Tentoraz nič
nezmením.

Jag måste stanna precis där jag händer, nära
bebyggelsen. Hägna området, skym inte solen, den
väcker mig. Jag behöver höra det: du begär mig högre,
kan du ge mig den utvägen? Jag ändrar ingenting
den här gången.

I must stop precisely where I happen, close
to human settlement. Fence the area, not obstruct the sun, it
wakes me, I need to hear it: you require me higher,
can you give me that way out? I change nothing
this time.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Môžem v tom zotrvať, sama so sebou. Steny sú
jediné, čo vidno, ploty. Ak sa nespýtam, prečo
som tu, ponáhľam sa, teraz ku mne nesmieš prísť.
Musím to ponechať tak. Miesta, ktoré sa inak
nenaučím.

Jag kan vara i det, ensam med mig själv. Väggarna är
bara det som syns, staketen. Om jag inte frågar varför
jag är här, skyndar mig, du får inte komma till mig nu.
Jag måste låta det hållas. En plats jag annars inte kan
lära mig.

I can be in it, alone with myself. The walls are
only what is visible, the fences. If I do not ask why
I am here, make haste, you are not allowed to come to me now.
I must let it go on. A place I cannot
learn otherwise.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

vychodený

upptrampad

beaten

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Vojdi dnu, trať vedie lesom, míňaj kmene.
Pozdĺž, neodbočovať. Kráčať rovno na sever alebo len kráčať.

Rakt in, en sträcka genom skogen, passera stammarna.
Förbi, inte avvika. Att gå rakt norrut eller bara gå.

Straight in, a distance through the forest, pass the trunks.
Pass by, not turn aside. To walk straight north or just walk.

Pernilla Berglund

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Zbieram za tebou zeleň, intenzívnu zeleň papradia
v oranžovej žlti. Mokrá zem, sýtosť ukrytá
v hromadách lístia. Vychodeným chodníkom
zvädnutými, vyblednutými, rátam ich, listami, rastlinami

Jag samlar det gröna efter dig, ormbunkarnas starka
bland det orangegula. Den våta marken, en mättnad
i lövhögarna. Jag följer en upptrampad stig genom
utblommade, avfärgade, mäter bladen, växterna

I gather the green after you, the ferns' strong
among the orange-yellow. The moist ground, a saturation
in the piles of leaves. I follow a beaten track through
what has ceased flowering, faded, measure the leaves, the plants

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Zabárame sa hlbšie, temnota, kroky, lišajník, sosny.
Rieka prebleskuje až sem. Nevieť sa zavolať
späť. Ty, čo sa obraciaš domov.

Vi tar oss längre in, det mörka, gå, skägglav, tallar.
Älven blänker ända in hit. Jag kan inte kalla mig
tillbaka. Du som vänder hem.

We take ourselves further in, the dark, go, beard lichen, pine trees.
The river glitters all the way in here. I cannot call myself
back. You who turns to go home.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

zotrávam v pocite

jag blir i känslan

I become in the feeling

BEZ NÁZVU / UNTITLED

pocitom nie som

jag är inte känslan

I am not the feeling

Pernilla Berglund

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Musí sa dať vyčkať. napokon.

Det måste gå att vänta. tillslut.

It must be possible to wait. at last.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

zapadnutie

en fastnad

A stuck

Pernilla Berglund

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Naša dlhšia neprítomnosť, sivomodré oblaky, jesenné polia. Či môžem napriek tomu zažiť to, kam nejdeme

En längre avsaknad av oss, gråblå moln, höstlika åkrarna. Om jag kan uppleva ändå, dit vi inte går.

A longer absence of us, grey-blue clouds, the autumnal fields. If I can experience anyway, where we do not go.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Hľadám si zem, maky na kopci smerom k domu, skalistá zem, z ktorej rastú. V jeseni, všetko prišlo, čo zamýšľalo. Chcem sa tam. Prvý na zemi, keď mrzne, sneh. Chcem vedieť, z čoho urobím dôvod.

Jag letar mig marken, vallmon i backkrönet upp mot huset, den steniga jorden de växer i. I höst, kom allt som är menat. Jag vill mig dit. Det första mot marken när det fryser, snön. Jag vill veta vad jag gör till orsaken.

I search for the ground, poppies on the brow of the hill up towards the house, the stony ground they grow in. In the autumn, come everything as intended. I will myself there. The first on the ground when it freezes, the snow. I want to know what I make the cause.

Pernilla Berglund

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Akokoľvek sa len púšťam, udiat sa znova nesmiem. Vždy to musí byť nanovo. No sme len to, čo vieme. Jedna zima ročne, málokedy býva iná ako tá vlaňajšia. Stromy sa dvíhajú do strminy, konáre biele a tiaž. Nikdy sa nepokúsím dostať dovnútra.

Hur jag än låter mig, jag får inte hända igen. Det ska alltid vara ett nytt. Men att vi är det vi kan veta. En vinter om året, det är sällan något annat än som i fjol. Träden reser sig i en brant backe uppåt, grenarna vita och tyngden. Jag gör aldrig ett försök att ta mig in dit.

No matter how I let myself, I must not happen again. It must always be a new. But that we are what we can know. One winter per year, it is rarely anything more than it was the previous year. The trees stand up on a steep upward slope, their branches white and the heaviness. I will never attempt to take myself in there.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Svetlo ponad les, otvorené nebo bez slnka, v tomto ročnom období nikdy nevyhupne nad stromy. Stopy snežného skútra vedú z lesa a pokračujú na druhej strane cesty. Sobie stopy v snehu. Krátke dni, *vždy je možnosť voľby*

Över skogen är ett ljus, himlen öppen utan solen som aldrig går över trädtopparna den här årstiden. Ett skoterspår kommer ut ur skogen och fortsätter på andra sidan vägen. Spår efter renar i snön. De korta dagarna, *det går att välja varje gång*

Over the forest is a light, the heavens are open without the sun that never reaches above the treetops this time of year. A snow scooter track emerges from the forest and continues on the other side of the road. Tracks of reindeer in the snow. The short days, *you can choose every time*

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Keby tak veci neboli dané. Nepripúšťať si, ako len
veje v brezách, húževnato, ukladá sneh do závejov.

Om inte det bestämda fanns. Att inte ta till sig, hur
det blåser i björkarna, hårdare, lägger snön i drivor.

If only the determined did not exist. Not taking on board, how
the wind blows in the birch trees, harder, compacts the snow in drifts.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Odpčinok, kde ma dostihneš najbližšie. A predsa nie viac než
priestor. Vnútrozemie, vykročenie z cesty, nič z toho,
kde som bola. Narastáš vo mne, a predsa sa blížiš.

Vilan, där du närmast når mig. Och ändå inte mer än
ett utrymme. Inlandet, ett steg av vägen, ingenting
där jag varit. Du tilltar i mig, närmare ändå.

Rest, where you closest reach me. And still not more than
a space. The hinterland, one step off the road, nothing
where I have been. You are increasing in me, closer still.

Pernilla Berglund

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Cesta sa pánáša na cestu, veľká voda naľavo a vysoko
skalné útesy po pravej strane. Cesty sú si navzájom tolko kolkó
sa ja líšim.

Vägen liknar vägen, det stora vattnet till vänster och bergsavsatserna
högt på höger sida. Vägarna är lika mycket varandra som jag
skiljer mig åt.

The road looks like the road, the big waters to the left and the mountain shelves
high on the right. The roads are as alike as I
differ.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Dejiny prechádzajú okolo, my sme obišli teba. Ak nás vidiš
poza všetko, čo sme povedali, skratka času, rovnako som mohla byť niekým
iným. Teraz sa dá do toho pustiť. Vysmútim si miesto.

Historien går bredvid, vi har gått bredvid dig. Om du sett oss
förbi det vi sagt, förkortningen av tiden, precis som jag kunde varit
en annan. Det går att ta i nu. Jag ska sörja mig en plats.

History walks beside us, we have walked beside you. If you could have seen us
beyond what we said, the shortening of time, just as I could have been
another. It is tangible now, I shall mourn myself a place.

Pernilla Berglund

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Tu sme doma, alebo je zážitok hranicou medzi skutočnosťou.

Miesto, z ktorého rozprávam, nesmiem nikdy opustiť. Ak by sme si protirečili, jasnosť, ktorá by mohla platiť. Tu by sme mali istotu.

Här är vi hemma eller är upplevelsen en gräns mot verkligheten.

Den plats jag talar utifrån måste jag hela tiden inta. Om vi sa oss ifrån, en tydlighet som kunde gälla. Här vare vi säkra.

Here we are at home or the experience is a limit towards reality.

The position I speak from I must always seize. If we told ourselves against, a clarity that could be. Here we would be safe.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Hovoríť o sebe a tým sa vyhýbať. Požičiavam si lyže z kôlne, hovorím na kopci, stínať les je ako súdiť. Odchádzam od tvojej možnosti, prevraciame mach a konáre, ktoré dvíhame zo zeme, krovie, ktoré vysekali. Hustota stála v ceste, pri každej návšteve, teraz schody zarastajú. Prihovárajú sa mi veci spomedzi padlých.

Att meddela sig för att undvika. Jag lånar skor ur förrådet, talar i backen, att fälla skog som att döma. Jag går från din möjlighet, vänder mossan och grenarna vi samlar från marken, sly som röjts. Tätheten var i vägen, varje gång vi besöker, nu växer trappen igen. Jag tilltalas under de nedfallna.

To communicate in order to avoid. I borrow shoes from the storage, speaking on the hill, to fell wood like judgement. I walk from your opportunity, turning the moss and the branches we collect from the ground, brush that has been cleared. Density was in our way, every time we visit, now the stairway is overgrowing. I am spoken to beneath the downed.

Pernilla Berglund

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Či nám postačuje jazyk, lebo vždy ide o reč.
Zotrúvame v hlase či v tom, čo by mohla byť sila. Ako môžem vedieť,
kedy som v zhode so sebou. Rub kôry je zároveň
jej lícom.

Om vi är tillräckliga i språket, att det alltid handlar om talet.
Vi blir i rösten eller det som kan bli en styrka. Hur kan jag veta
när jag sammanfaller med mig själv. Ryggen av bark är också
dess framsida.

If we are sufficient in language, that it is always about speech.
We reside in the voice or what could become a strength. How can I know
when I coincide with myself. The bark back of the tree is also
its front.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Rozprávaš o stinani, od miesta Stínania smerom nadol, prosíš o pomoc
s obnovou lesa. Písmo jazví zem, už nespoznáme sami seba.
Prvý list v knihe sa uvoľnil a neustále sa usiluje vypadnúť.

Du talar om att avverka, från Fälla och nedöver, ber om hjälp med
återväxten. Skriften ärrar marken, vi ska inte längre känna igen oss.
Det första bladet i boken som har lossnat och hela tiden faller ur.

You speak of cutting wood, from Felling downwards, ask for help with
the regrowth. The writing scars the ground, we shall no longer recognize ourselves.
The first page in the book that has come off and keeps falling out.

BEZ NÁZVU / UNTITLED

Na miesto ťažby, priviezli sme sa sem, aby sme videli
Keď je čas jesene, keď všetci tiahnu do lesov
Stínajú zvieratá, padajú na miesto
Použitie všetkých tvojich výrazov
Miesto ako ospravedlnenie neprítomnosti

Vid avverkningsplatsen, vi körde dit för att se
När det är tid för höst, när alla drar ut i skogen
Fäller djuren och faller ner på plats
Användningen av alla dina uttryck
Platsen som en ursäkt för bristen

At the clearing grounds, we drove there to see
When it is time for fall, when everybody leaves into the woods
Felling the animals and falling into place
The use of all your expressions
The place as an excuse for the absence

Pernilla Berglund

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

© original poems: Pernilla Berglund
© translations into Slovak: Katarína Motyková
© translations into English: Katherine Stuart and Mikael Berglund

The poems have already been published in *Tittlar* [Teg Publishing, 2013] translated into English by Katherine Stuart, 2014 and *Fälla* translated into English by Mikael Berglund, 2015

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from Ars Poetica, a.z., Vlčkova 18, 811 05 Bratislava

Editor: Martin Solotruk
Slovak language editor: Jaroslav Hochel
Graphic design & layout: Lívia Kožušková
Production coordination: Martina Straková

ISBN 978-80-89283-70-5

www.arspoetica.sk
www.versopolis.com

Pernilla Berglund sa narodila v roku 1982 v meste Umeå v okrese Västerbotten v severnom Švédsku. Študovala tvorivé písanie na umeleckej škole Biskops-Arnö [2001 – 2002, 2003 – 2004] a na Valandovej akadémii v Göteborgu [2012 – 2014]. Je držiteľkou titulu magisterka v odbore tvorivého písania. V roku 2013 debutovala básnickou zbierkou *Tittlar* [Narastáš]. Vo svojich básňach skúma náš vzťah k ľuďom, ktorí nás obklopujú, naše hľadanie miesta a zaradenia sa jednak vo svete, jednak v živote. V jej tvorbe sa pretínajú vonkajšie a vnútorné krajiny, blízkosť sa stáva vzdialenou a presne v týchto okamihoch pristupujeme k tvorbe seba samých. Zbierka *Tittlar* bola nominovaná na Cenu denníka Borås Tidning za najlepší debut a Berglund získala Cenu mesta Umeå za tvorivosť v kategórii text. V roku 2014 jej zbierku preložili do dánčiny. Druhá zbierka básní Pernilly Berglund *Fälla* [Stínanie] vyšla vo februári 2015.

Pernilla Berglund was born in 1982 in Umeå, Västerbotten County, in Northern Sweden. In the winter of 2013 her debut poetry collection *Tittlar/Increases* was published. The poems examine our relationship with the people who surround us, in our search for place and location, both geographically and in life. The outer and inner landscapes intersect, proximity becomes distance, and in these very movements we come to create ourselves. *Tittlar* got nominated for Borås tidnings Debut Award and she's been awarded Umeå's Creative Price in the category "Text". The book was translated into Danish in 2014. Her second collection of poetry, *Fälla/Trap*, was published in February 2015. Pernilla Berglund got here education at Literary Composition at Valand Academy in Gothenburg [2012-2014] and at Biskops-Arnö Creative Writing-school 2001-2002, 2003-2004] and has earned a Master's Degree in Comparative Literature.

